

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 181 (XXV) — Nr. 68

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 31 ianuarie 2013

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 1.054 din 11 decembrie 2012 asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	2–4
Decizia nr. 1.085 din 18 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității	4–8
Decizia nr. 1.086 din 18 decembrie 2012 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor	8–10
ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
3. — Ordonanță de urgență privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative	11–14
4. — Ordonanță de urgență privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.054*)**

din 11 decembrie 2012

asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu-Daniel Arcer.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Verginia Furdui în Dosarul nr. 8.772/107/2010 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.323D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.334D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Lia Dorina Bordanu în Dosarul nr. 5.225/97/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public nu se opune conexării cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.334D/2012 la Dosarul nr. 1.323D/2012, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.772/107/2010, și prin Încheierea din 5 iulie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 5.225/97/2010, **Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de

reclamanta-intimată Verginia Furdui și de reclamanta-intimată Lia Dorina Bordanu, în cadrul unor cauze având ca obiect contestații la decizii de recalculare a pensiilor.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5), art. 47 alin. (1) și art. 20.

Referitor la încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție, arată că dispozițiile Legii nr. 119/2010 încalcă normele de tehnică legislativă care impun existența unei congruențe (concordanțe) între motivele și/sau scopul unui act normativ, pe de-o parte, și efectele juridice ale acestuia, pe de altă parte, astfel cum statuează dispozițiile art. 6 alin. (1) și (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Or, la sfârșitul anului 2011, după finalizarea procesului de recalculare a pensiilor prevăzute la art. 1 din Legea nr. 119/2010 există o discrepanță enormă între expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 și previziunile Guvernului cu privire la impactul bugetar al Legii nr. 119/2010 și realitatea bugetară. Concluzionând, autorii excepției arată că, prin adoptarea Legii nr. 119/2010, s-a mărit, contrar dezideratelor și angajamentelor asumate de România cu organismele financiare internaționale, deficitul sistemului de pensii de la 1,2% din P.I.B. în anul 2009 la 2,35% din P.I.B. în anul 2011.

Cu privire la încălcarea art. 47 alin. (1) din Constituție, susțin că dispozițiile de lege criticate nu au reprezentat măsuri de dezvoltare economică și de protecție socială de natură să asigure cetățenilor un nivel de trai decent, ci măsuri prin care s-a accentuat dezechilibrul preexistent în sistemul de pensii publice între venituri și cheltuieli. Consideră că actualmente situația de fapt este diferită față de cea prevăzută în Decizia nr. 871/2010 a Curții Constituționale. Astfel, la 1 an și 6 luni de la intrarea în vigoare a Legii nr. 119/2010 se observă că efectele produse de aceasta sunt cel puțin pe termen scurt și mediu în totală contradicție cu motivele și scopurile principale ale acesteia, astfel cum au fost menționate în expunerea de motive.

De asemenea, consideră că Legea nr. 119/2010 contravine și art. 20 din Constituție, deoarece încalcă, în principal, art. 6 pct. 2 din partea a V-a din Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată de România prin Legea nr. 74/1999, și, în subsidiar, art. 12 pct. 2 din partea a II-a din aceeași cartă raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului European, adoptat la Strasbourg la 16 aprilie 1964, întrucât în majoritatea cazurilor, în urma recalculării, pensiile personalului diplomatic și consular, personalului aeronautic civil navigator și nenavigator, funcționarilor publici parlamentari, senatorilor, deputaților, personalului auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și personalului Curții de Conturi nu sunt cel puțin egale cu 40% din totalul câștigului anterior al beneficiarului pensiei.

*) A se vedea opinia separată de la Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 433 din 28 iunie 2010.

Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și Curtea de Apel Cluj — Secția I civilă apreciază că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor constituționale, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar de către autoarea excepției Lia Dorina Bordianu, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost reținut în încheierile de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, care au următorul cuprins: „*Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare:*

[...] c) *pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.*”

Autorii excepției de neconstituționalitate consideră că aceste prevederi de lege contravin următoarelor dispoziții din Constituție: art. 1 alin. (5), potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”, art. 47 alin. (1) privind nivelul de trai decent și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, coroborat cu art. G pct. 2 din partea a V-a din Carta socială europeană revizuită, adoptată la Strasbourg la 3 mai 1996, ratificată de România prin Legea nr. 74/1999, și cu art. 12 pct. 2 din partea a II-a din aceeași carte raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, adoptat la Strasbourg la 16 aprilie 1964.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

I. Cu privire la notele scrise depuse la dosar de autoarea excepției Lia Dorina Bordianu, prin care aceasta „invocă excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 119/2010”, Curtea constată că, potrivit art. 29 din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a Curții îl reprezintă încheierea instanței judecătorești, iar litigiul constituțional se desfășoară numai în limitele determinate prin încheierea de sesizare, fără ca acestea să poată fi modificate de vreuna dintre părți. Prin urmare, nu poate

fi primită cererea prin care se invocă o nouă excepție de neconstituționalitate, ulterior încheierii de sesizare, direct în fața Curții Constituționale.

II. Referitor la dispozițiile de lege criticate, Curtea reține că s-a pronunțat asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, prin Decizia nr. 1.481 din 8 noiembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 36 din 17 ianuarie 2012, prin Decizia nr. 1.423 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 885 din 14 decembrie 2011, Decizia nr. 1.359 din 13 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 895 din 16 decembrie 2011, și Decizia nr. 1.285 din 29 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 828 din 23 noiembrie 2011.

Prin Decizia nr. 871 din 25 iunie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010, s-a constatat, în esență, că „pensiile de serviciu sunt compuse din două elemente, indiferent de modul de calcul specific stabilit de prevederile legilor speciale, și anume: pensia contributivă și un supliment din partea statului care, prin adunarea cu pensia contributivă, să reflecte cuantumul pensiei de serviciu stabilit în legea specială”. Acordarea acestui supliment, neavând ca temei contribuția la sistemul de asigurări sociale, „ține de politica statului în domeniul asigurărilor sociale și nu se subsumează dreptului constituțional la pensie, ca element constitutiv al acestuia”. Prin urmare, dobândirea dreptului la pensie specială „nu poate fi considerată ca instituind o obligație *ad aeternum* a statului de a acorda acest drept, singurul drept câștigat reprezentând doar prestațiile deja realizate până la intrarea în vigoare a noii reglementări și asupra cărora legiuitorul nu ar putea interveni decât prin încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, [...] Conformându-se dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Constituție, textele de lege criticate afectează pensiile speciale doar pe viitor și numai în ceea ce privește cuantumul acestora. Celelalte condiții privind acordarea acestora, respectiv stagiul efectiv de activitate în acea profesie și vârsta eligibilă, nu sunt afectate de noile reglementări. De asemenea, Legea privind instituirea unor măsuri în domeniul pensiilor nu se răsfrânge asupra prestațiilor deja obținute anterior intrării sale în vigoare, care constituie *facta praeterita*”.

Totodată, Curtea a statuat că „partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în noțiunea de «*bun*», ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar suprimarea acestora pentru viitor nu are semnificația expropriării”.

Curtea Constituțională a constatat că „eliminarea pensiilor de serviciu reglementată de Legea nr. 119/2010 nu a reprezentat o sarcină individuală excesivă, această sarcină fiind suportată de cvasimajoritatea personalului angajat în domeniul public care beneficia de astfel de pensii în egală măsură. Ajustarea dictată de principiul contributivității nu numai că elimină un beneficiu suplimentar acordat unor angajați ai statului, dar îi integrează pe cvasimajoritatea acestora într-un sistem unic de pensii publice. Totodată, conform jurisprudenței Curții, dreptul la pensie nu este afectat decât atunci când este redusă pensia contributivă (a se vedea Decizia nr. 872 și Decizia nr. 874 din 25 iunie 2010, publicate în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 433 din 28 iunie 2010); or, în cauza de față, nu se pune o atare problemă, pensia contributivă nefiind în niciun fel afectată sau restrânsă”.

Totodată, prin Decizia nr. 977 din 12 iulie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 711 din 10 octombrie 2011, Curtea a statuat: „cuantumul viitoare ale pensiilor aflate în plată nu pot fi subsumate unui drept de proprietate pe care beneficiarul unei pensii l-ar avea. Cuantumul pensiei reprezintă un bun numai în măsura în care acesta a devenit exigibil”.

Referitor la criticile privind pretinsa încălcare a art. 20 din Constituție coroborat cu prevederile Cărții sociale europene revizuite și Codului european de securitate socială al Consiliului Europei, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 705 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Verginia Furdui în Dosarul nr. 8.772/107/2010 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă și de Lia Dorina Bordianu în Dosarul nr. 5.225/97/2010 al Curții de Apel Cluj — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.085

din 18 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Simina Gagu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

din 9 august 2012. Cu acel prilej, Curtea a reținut că „în sistemul public de pensii, întemeiat pe principiul contributivității, cuantumul pensiei este raportat nu doar la veniturile obținute imediat înainte de deschiderea dreptului la pensie, ci și la veniturile obținute pe întreaga perioadă de contribuție. Prevederile internaționale invocate nu stabilesc nici ele că veniturile în funcție de care se apreciază cuantumul la pensie sunt numai acelea aferente ultimilor ani de contribuție, astfel că apar ca lipsite de temei criticile de neconstituționalitate invocate”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, excepție ridicată de Ioan Nastasiu în Dosarul nr. 10.304/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.161D/2012.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, consilierul juridic Mihai Ionescu, cu delegație depusă la dosar. Lipsește autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată că dosarul se află la al doilea termen de judecată, ca urmare a admiterii cererii de acordare a unui nou termen de judecată, formulată de autorul excepției în ședința publică din data de 29 noiembrie 2012, când, în temeiul dispozițiilor art. 14 din Legea nr. 47/1992 și ale art. 156 din Codul de procedură civilă, Curtea a dispus amânarea judecării cauzei pentru data de 18 decembrie 2012. De asemenea, arată că autorul excepției a transmis note scrise prin care susține admiterea criticii de neconstituționalitate, menționând totodată că, în absența punctelor de vedere ale autorităților publice, cauza nu trebuia pusă pe rol.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată, deoarece prevederile de lege criticate nu urmăresc angajarea vreunei răspunderi juridice, ci deconspirarea Securității. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 672 din 26 iunie 2012, pune concluzii de respingere, ca devenită inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, și ca neîntemeiată cât privește excepția de neconstituționalitate a celorlalte prevederi criticate ale aceluiași act normativ, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 septembrie 2011, pronunțată în Dosarul nr. 10.304/2/2010, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 2, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității.**

Excepția a fost ridicată de Ioan Nastasiu într-o cauză având ca obiect o acțiune în constatare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile legale criticate au menirea de a crea un „*venin neconstituțional*”, care generează dispute și tensiuni generatoare de conflicte.

Astfel, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității păstrează atât caracterul de organ de specialitate, autoritate administrativă autonomă, cât și pe cel de organ cvasi-judecătoresc, având o natură juridică incertă care îl plasează în afara Constituției. Menținerea atribuțiilor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în ceea ce privește funcția de anchetă și de apreciere juridică, cu aplicarea de măsuri colective și necenzurate de instanța judecătorească, încalcă principiul prezumției de nevinovăție, instituindu-se răspunderea morală și juridică colectivă.

Autorul excepției arată că activitățile din trecut au fost desfășurate conform sistemului constituțional de la acea dată, atribuțiile de serviciu au rezultat din lege, iar ordinele militare primite conform regulamentelor în vigoare au fost îndeplinite pentru aplicarea legii, și nu în nume personal. De aceea, încadrarea situațiilor juridice conform reglementării contestate înseamnă încălcarea principiului neretroactivității legii, iar faptul

că o parte din cetățenii României și, mai ales, militarii din fostele sau actualele servicii de informații sunt condamnați prin apelativul de „*terorist împotriva cetățenilor țării*” contravine dispozițiilor constituționale și internaționale privind egalitatea în drepturi.

De asemenea, utilizarea unor termeni precum „*poliție politică*”, ca de altfel întregul conținut al definițiilor și textelor din aceste reglementări, incită la sancțiuni colective și, prin urmare, sunt neconstituționale.

Etichetarea unei persoane cu apelativul „*terorist împotriva cetățenilor țării*” și afișarea pe internet a unor înscrisuri unilaterale afectează grav valorile fundamentale, iar faptul de a publica numele unor militari confirmă că măsura are caracter represiv, afectează viața de familie și demnitatea umană, fără ca persoana vizată să se poată apăra în vreun fel.

Totodată, cuprinderea în sfera persoanelor vizate de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a tuturor categoriilor profesionale sau a persoanelor ce ocupă anumite funcții determină izolarea acestora, îndepărtarea din profesii și funcții.

Pe de altă parte, textele de lege criticate reprezintă o tortură psihică la adresa oricărui militar, echivalentă cu un tratament inuman și degradant, contrar art. 22 din Constituție.

În același timp, sunt încălcate dispozițiile art. 26 alin. (2) din Constituție, deoarece apărarea ordinii publice sau a bunelor moravuri reprezintă funcții ale statului, care se exercită prin organe, structuri, instituții și persoane, prin intermediul unor mijloace și metode specifice, ce nu pot fi considerate acte de terorism împotriva cetățenilor țării.

Reglementările invocate încalcă și libertatea opiniilor, spiritul de toleranță și de respect reciproc și, în același timp, incită la defăimarea țării, la ură națională, discriminare și violență publică, contrare bunelor moravuri, care lezează demnitatea, onoarea, viața particulară și propria imagine.

Autorul arată totodată că activitățile militare de apărare și cele privind asigurarea siguranței naționale conduc la anumite restrângeri ale unor drepturi sau libertăți, fără a putea fi considerate însă contrare art. 53 din Constituție.

Mai mult, potrivit susținerilor autorului excepției, domeniul de reglementare contestat ca fiind neconstituțional nu este prevăzut de art. 73 din Constituție.

De asemenea, autorul susține că prevederile de lege criticate cuprind reglementări încărcate de subiectivism, generice, prin care este exclusă prezumția de nevinovăție a militarilor, se creează discriminări cu privire la dreptul la muncă și se încalcă dreptul la apărare. Se instituie o adevărată sancțiune colectivă de calomniere și stigmatizare. Simpla apartenență la o structură militară a unei persoane constituie, în concepția legislativă criticată, o prezumție absolută de vinovăție colectivă, indiferent de modul cum s-a acționat în serviciul ori funcția deținută.

În fine, autorul arată că, în raport cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, nici contextul istoric și nici experiența României nu justifică necesitatea unei ingerințe de genul celor promovate prin reglementările criticate.

În susținerea neconstituționalității prevederilor de lege criticate, sunt invocate Decizia Curții Constituționale nr. 820 din 7 iunie 2010 și Hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în Cauza *Partidul Comuniștilor (Nepecești) și Ungureanu împotriva României*, 2005.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că, prin exercitarea atribuțiilor sale, Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității nu

își arogă competența unei instanțe judecătorești, ci doar procedează la o evaluare a temeiniciei unei eventuale acțiuni, evaluând propriul material care ar putea susține o astfel de acțiune. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 nu instituie premisele unei răspunderi morale și juridice colective, fără existența unei fapte infamante și fără vinovăție.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că își menține punctul de vedere reținut în jurisprudența Curții Constituționale (spre exemplu, deciziile nr. 530 din 9 aprilie 2009, nr. 815 din 19 mai 2009, nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, nr. 436 din 15 aprilie 2010, nr. 209 din 15 februarie 2011), exprimat în sensul constituționalității prevederilor de lege criticate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorul excepției, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1, 2, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 10 martie 2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 800 din 28 noiembrie 2008.

Prevederile art. 1 din ordonanța de urgență criticată reglementează dreptul de acces la propriul dosar întocmit de Securitate, precum și la alte documente și informații care privesc propria persoană, art. 2 cuprinde definiții ale unor termeni folosiți în textul ordonanței de urgență, art. 7 se referă la nota de constatare întocmită cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia pentru persoana care a făcut obiectul verificării, art. 8 cuprinde posibilitatea Colegiului Consiliului Național pentru Studiarea Arhivelor Securității de a aproba sau infirma nota de constatare, ulterior luării în discuție a acesteia, iar art. 11 stabilește reguli procedurale referitoare la acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia introduse la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 1 alin. (3) și (5) privind statul de drept, democratic și social, și obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 4 privind unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1)—(3) privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la

tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (1), (3) și (4) privind accesul liber la justiție și jurisdicțiile speciale administrative, art. 22 alin. (2) privind interzicerea torturii și a oricărei pedepse sau tratament inuman ori degradant, art. 23 privind libertatea individuală, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 26 alin. (2) privind dreptul persoanei fizice de a dispune de ea însăși, art. 29 alin. (1) și (2) privind libertatea gândirii și a opiniilor, libertatea credințelor religioase, precum și a conștiinței, art. 30 alin. (6) și (7) privind limitele libertății de exprimare, art. 31 alin. (3) privind limitele dreptului la informație, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 54 privind fidelitatea față de țară, art. 55 privind apărarea țării, art. 73 alin. (3) privind domeniile de reglementare prin lege organică, art. 116 privind organizarea ministerelor și a altor organe de specialitate, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției și art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. c) privind lipsirea de libertate, art. 7 alin. (2) — *Nicio pedeapsă fără lege*, art. 8 alin. (2) privind limitele dreptului la respectarea vieții private și de familie, art. 9 alin. (2) privind restrângerea libertății de gândire, de conștiință și de religie, art. 10 alin. (2) privind limitele libertății de exprimare, art. 14 — *Interzicerea discriminării* și art. 15 — *Derogarea în caz de stare de urgență*, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dispozițiile art. 2 alin. (1) privind interzicerea discriminării, art. 3 privind dreptul la viață, la libertate și la securitatea persoanei, art. 5 privind interzicerea torturii, pedepselor sau tratamentelor crude, inumane sau degradante, art. 7 privind egalitatea în fața legii, art. 19—21 privind dreptul la libertatea opiniilor și exprimării, libertatea de întrunire și de asociere pașnică și dreptul de a lua parte la conducerea treburilor publice ale țării sale și dreptul de acces egal la funcțiile publice din țara sa, dispoziții cuprinse în Declarația Universală a Drepturilor Omului, art. 19 și 25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, art. 2 și 4 din Convenția nr. 111/1958 a Organizației Internaționale a Muncii privind discriminarea în domeniul forței de muncă și exercitării profesiei, art. 1 și 2 din Convenția nr. 122/1964 a Organizației Internaționale a Muncii privind politica de ocupare a forței de muncă, precum și art. E din partea a IV-a a Cartei sociale europene, revizuită.

Referitor la susținerea autorului în sensul că soluționarea excepției nu poate avea loc în absența punctelor de vedere ale autorităților publice, Curtea precizează că art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, instituie doar o posibilitate, o vocație a autorităților publice de a formula un punct de vedere referitor la excepția de neconstituționalitate, fără a stabili o obligație în acest sens. În plus, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „*Curtea Constituțională este independentă față de orice altă autoritate publică [...]*”, astfel încât Curtea nu este ținută, în soluționarea excepțiilor de neconstituționalitate, de punctele de vedere exprimate de autoritățile publice. Cu atât mai mult, lipsa acestor puncte de vedere nu împiedică exercitarea controlului de constituționalitate (a se vedea, în acest sens, Decizia Curții Constituționale nr. 1.600 din 15 decembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 113 din 14 februarie 2012).

1. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, pe de o parte, că, prin Decizia nr. 672 din 26 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 8 august 2012, a constatat că sintagmele „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*” cuprinse în art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 sunt neconstituționale. În aceste condiții, Curtea constată că, în cauza de față, sunt incidente dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit căreia „*Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția cu acest obiect urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

2. Pe de altă parte, Curtea reține că celelalte prevederi criticate ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 24/2008 au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate exercitat din perspectiva unor critici de neconstituționalitate asemănătoare.

Astfel, Curtea a reținut, ca apreciere generală, că, față de Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, declarată neconstituțională prin Decizia nr. 51 din 31 ianuarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 6 februarie 2008, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a produs o modificare substanțială a regimului juridic aplicabil persoanelor în legătură cu care s-a constatat că sunt colaboratori sau lucrători ai Securității. Curtea a statuat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 urmărește deconspirarea prin consemnarea publică a persoanelor care au participat la activitatea de poliție politică comunistă, fără să promoveze răspunderea juridică și politică a acestora și fără să creeze premisele unei forme de răspundere morală și juridică colectivă, pentru simpla participare la activitatea serviciilor de informații, în condițiile lipsei de vinovăție și a vreunei încălcări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 436 din 15 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 381 din 9 iunie 2010, și Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Totodată, Curtea a observat că, urmărind să înlăture orice echivoc de natură să genereze interpretări speculative, susceptibile de a aduce atingere onoarei și demnității persoanei, legiuitorul a înțeles să dedice întregul articol 2 din ordonanța de urgență definirii termenilor cu care aceasta operează (a se vedea Decizia nr. 1.074 din 8 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 690 din 14 octombrie 2009).

Curtea a mai reținut că stabilirea elementelor care trebuie întrunite pentru ca o persoană să fie calificată de instanța judecătorească drept lucrător sau colaborator al Securității nu încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, de vreme ce efectele atribuirii unei astfel de calități se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a reglementării legale, fără a angaja răspunderea juridică (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.512 din 17 noiembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 21 din 12 ianuarie 2010, și Decizia nr. 127 din 25 februarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 153 din 9 martie 2010).

Totodată, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 a realizat o reconfigurare a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, ca autoritate administrativă autonomă, a cărei existență se întemeiază pe dispozițiile art. 116 alin. (2) și art. 117 alin. (3) din Legea fundamentală, potrivit căreia „*autorități administrative autonome se pot înființa prin lege organică*”. Această autoritate este lipsită de atribuții jurisdicționale, iar actele sale privind accesul la dosar și deconspirarea Securității sunt supuse controlului instanțelor de judecată.

Așadar, în condițiile în care acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau colaborator al acesteia este introdusă la o instanță de judecată a cărei hotărâre poate fi atacată cu recurs, prevederile de lege criticate nu sunt de natură să plaseze Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității în afara cadrului constituțional și să confere acestuia rolul de instanță extraordinară (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 1.194 din 24 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 749 din 4 noiembrie 2009, și Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009).

În cadrul acțiunii în constatare promovate de Consiliul Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pârâtul nu trebuie să își demonstreze propria nevinovăție, revenind instanței de judecată obligația de a administra tot probatoriul pe baza căreia să pronunțe soluția (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.415 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 28 noiembrie 2011).

De asemenea, legitimarea procesuală a Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității de a introduce cererea în constatarea calității de lucrător sau colaborator al Securității izvorăște din înseși prevederile legale care reglementează activitatea de deconspirare a Securității și se justifică prin interesul general pe care, în actualul context istoric, societatea românească îl manifestă față de consemnarea publică a celor care au fost lucrători sau colaboratori ai Securității. De altfel, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că acțiunile promovate de Consiliu nu tind la obținerea unei condamnări judiciare, consecința acestora rezumându-se la simpla aducere la cunoștința publică a soluțiilor pronunțate de instanțele judecătorești (a se vedea Decizia nr. 1.380 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 58 din 24 ianuarie 2011).

În ceea ce privește susținerea privind încălcarea principiului egalității în drepturi, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu instituie niciun privilegiu sau nicio discriminare pe criterii arbitrare, fiind aplicabile tuturor persoanelor aflate în ipoteza normei (a se vedea Decizia nr. 760 din 7 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 668 din 20 septembrie 2011).

Referitor la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 26 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut că normele supuse controlului de constituționalitate asigură un raport rezonabil de proporționalitate între interesele concurente implicate, precum și un just echilibru între respectarea dreptului la viață intimă, familială și privată, pe de o parte, și a dreptului la informație, pe de altă parte, fiind create premisele valorificării acestor drepturi în concordanță cu exigențele proprii unui stat de drept, garant al valorilor supreme în spiritul idealurilor Revoluției din decembrie 1989, potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 211 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 362 din 29 mai 2012).

În fine, Curtea a constatat că prevederile legale criticate privind promovarea unei acțiuni în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, pe calea contenciosului administrativ, nu reglementează controlul judecătoresc al unor acte de comandament cu caracter militar. Controlul legalității sau temeiniciei unor astfel de acte excedează cadrului normativ al ordonanței de urgență criticate, obiectul de reglementare al acesteia fiind în mod univoc menționat, și anume „*accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității*” (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 219 din 13 martie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 271 din 24 aprilie 2012).

Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele statuate prin deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 2 lit. b) teza întâi din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, în privința sintagmelor „*indiferent sub ce formă*” și „*relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității*”, excepție ridicată de Ioan Nastasiu în Dosarul nr. 10.304/2/2010 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1, 7, 8 și 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008, precum și a celorlalte prevederi cuprinse în art. 2 din acest act normativ, excepție ridicată de același autor în același dosar al aceleiași instanțe judecătorești.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Simina Gagu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.086

din 18 decembrie 2012

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Victoria Beldean în Dosarul nr. 8.768/107/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie,

conflicte de muncă și asigurări sociale și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.173D/2012.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 1.362D/2012, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Emilia Ciobotă în Dosarul nr. 10.748/107/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.173D/2012 și nr. 1.362D/2012, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.362D/2012 la Dosarul nr. 1.173D/2012, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 335/2012, precum și decizia de inadmisibilitate a Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțată în cauzele conexe *Ana Maria Frimu, Judita Vilma Timar, Edita Tanko, Marta Molnar și Lucia Ghețu împotriva României* (2012).

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin Încheierea din 18 iunie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 8.768/107/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, conflicte de muncă și asigurări sociale, și Încheierea din 18 septembrie 2012, pronunțată în Dosarul nr. 10.748/107/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor**. Excepția a fost ridicată de Victoria Beldean și Emilia Ciobotă în cauze având ca obiect soluționarea recursurilor formulate de Casa Județeană de Pensii Alba împotriva unor sentințe civile pronunțate de Tribunalul Alba.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prevederile Legii nr. 119/2010 contravin dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, deoarece „încalcă normele de tehnică legislativă care impun existența unei congruențe între motivele și scopul unui act normativ, pe de o parte, și între efectele juridice ale acestuia, pe de altă parte.” De asemenea, arată că, la finalul anului 2011, după finalizarea procesului de recalculare a pensiilor, există o discrepanță majoră între expunerea de motive și previziunea Guvernului, în sensul că prin această măsură nu s-a realizat economia scontată de autorități, la momentul edictării acestei legi.

Totodată, apreciază că actul normativ criticat contravine art. 47 alin. (1) din Constituția României, întrucât „recalcularea pensiilor speciale nu a fost o măsură de dezvoltare economică și de protecție socială, de natură să asigure cetățenilor un nivel

de trai decent, ci o măsură profund pernicioasă pentru bugetul de stat.”

Autorii excepției consideră că Legea nr. 119/2010 contravine și art. 20 din Constituție, deoarece încalcă „art. 6 pct. 2 din partea a V-a a Cartei sociale europene și, în subsidiar, art. 12 pct. 2 din partea a II-a din aceeași carte, raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei”, întrucât, în majoritatea cazurilor, în urma recalculării pensiilor de serviciu, pensiile rezultate nu sunt cel puțin egale cu 40% din totalul câștigului anterior al beneficiarului pensiei.

În fine, arată că sunt încălcate și prevederile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, dat fiind faptul că dreptul de pensie, ca drept fundamental, este un „bun” în sensul acestei norme internaționale.

Curtea de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, conflicte de muncă și asigurări sociale și Curtea de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece textul de lege criticat nu contravine normelor constituționale invocate. În acest sens, invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 705/2012.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În susținerea acestui punct de vedere, este invocată jurisprudența în materie a Curții Constituționale, concretizată printr-o serie de decizii, precum Decizia nr. 1.284/2011 sau Decizia nr. 335/2012.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 30 iunie 2010, potrivit cărora: „Pe data intrării în vigoare a prezentei legi, următoarele categorii de pensii, stabilite pe baza legislației anterioare, devin pensii în înțelesul Legii nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare: [...]”

c) *pensiile de serviciu ale personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea.*”

În opinia autorilor excepției, reglementarea legală criticată contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5)

privind respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 47 alin. (1) referitor la obligația statului de a asigura un nivel de trai decent și art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului. De asemenea, sunt invocate și prevederile art. G pct. 2 din partea a V-a a Cartei sociale europene revizuite și, în subsidiar, prevederile art. 12 pct. 2 din partea a II-a a aceleiași carte, raportat la art. 65 pct. 1 și 2 din partea a XI-a din Codul european de securitate socială al Consiliului Europei, precum și ale art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile de lege criticate au mai fost examinate din perspectiva unor critici de neconstituționalitate similare.

În acest sens este Decizia nr. 705 din 5 iulie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 567 din 9 august 2012, și Decizia nr. 966 din 20 noiembrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 11 ianuarie 2013, prin care Curtea Constituțională a constatat că reglementarea legală criticată nu contravine normelor constituționale sau dispozițiilor internaționale invocate.

Astfel, față de critica autorilor excepției de neconstituționalitate referitoare la pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 1 alin. (5) din Constituție, justificată prin aceea că există o discrepanță evidentă între cele arătate în expunerea de motive a Legii nr. 119/2010 cu privire la situația de criză care impune adoptarea sa și efectele reale ale acestui act normativ, prin deciziile amintite, Curtea a reținut că norma constituțională invocată instituie obligația respectării Constituției și a legilor.

Ca atare, în speță, nu se poate reține încălcarea acestui text constituțional, ci, mai degrabă, „o previzionare inexactă a efectelor Legii nr. 119/2010, fapt care nu reprezintă, însă, un aspect de neconstituționalitate”.

De asemenea, referitor la înfrângerea art. 47 alin. (1) referitor la nivelul de trai decent, Curtea a constatat că „aceste dispoziții

constituționale sunt lipsite de relevanță, întrucât dreptul la pensie vizează pensia obținută în sistemul general de pensionare, neexistând un drept constituțional la pensie specială, deci la suplimentul financiar acordat de stat”.

În fine, în ceea ce privește susținerile privind contrarietatea Legii nr. 119/2010 cu prevederile Cărții sociale europene revizuite și ale Codului european de securitate socială al Consiliului Europei, motivate de o pretinsă nerespectare a cuantumurilor prestațiilor sociale arătate în aceste acte internaționale, Curtea a reținut că, „în sistemul public de pensii, întemeiat pe principiul contributivității, cuantumul pensiei este raportat nu doar la veniturile obținute imediat înainte de deschiderea dreptului la pensie, ci la veniturile obținute pe întreaga perioadă de contribuție. Prevederile internaționale invocate nu stabilesc nici ele că veniturile în funcție de care se apreciază cuantumul la pensie sunt numai acelea aferente ultimilor ani de contribuție, astfel că apar ca lipsite de temei criticile de neconstituționalitate invocate.”

În ceea ce privește invocarea încălcării prevederilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, Curtea a statuat că partea necontributivă a pensiei de serviciu, chiar dacă poate fi încadrată, potrivit interpretării pe care Curtea Europeană a Drepturilor Omului a dat-o acestui articol, în noțiunea de „bun”, ea reprezintă totuși, din această perspectivă, un drept câștigat numai cu privire la prestațiile de asigurări sociale realizate până la data intrării în vigoare a noii legi, iar eliminarea acestora pentru viitor nu are semnificația exproprierii.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, considerentele și soluțiile deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru motivele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 lit. c) din Legea nr. 119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, excepție ridicată de Victoria Beldean în Dosarul nr. 8.768/107/2010 al Curții de Apel Brașov — Secția civilă și pentru cauze cu minori și de familie, conflicte de muncă și asigurări sociale și de Emilia Ciobotă în Dosarul nr. 10.748/107/2011 al Curții de Apel Târgu Mureș — Secția I civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 18 decembrie 2012.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind reglementarea unor măsuri pentru reducerea unor arierate din economie, alte măsuri financiare, precum și modificarea unor acte normative

Având în vedere următoarele:

- volumul mare al arieratelor înregistrate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale față de furnizorii de bunuri, servicii și lucrări;
 - necesitatea deblocării activității furnizorilor de bunuri, servicii și lucrări care au de recuperat de la autoritățile administrației publice locale sume ce reprezintă arierate;
 - prevederile Acordului stand-by dintre România și Fondul Monetar Internațional, referitoare la reducerea arieratelor unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale;
 - necesitatea deblocării disfuncționalităților înregistrate în aprovizionarea cu medicamente esențiale în tratamentul unor patologii spitalizate cu impact major asupra stării de sănătate a populației și care nu prezintă interes comercial pentru producători și nu mai pot fi cumpărate prin proceduri de achiziție publică,
- întrucât toate aceste aspecte vizează interesul public și constituie situații urgente și extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată,

având în vedere imposibilitatea realizării până la termenul stabilit prin actul normativ supus modificării a tuturor măsurilor de prezentare, verificare, certificare și aprobare de către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, denumită în continuare A.A.A.S. (fostă Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului), a costurilor restructurării efectuate la Societatea Comercială Ford România (fostă Societatea Comercială Automobile Craiova — S.A.) din motive obiective,

luând în considerare faptul că neadoptarea prezentei ordonanțe de urgență atrage încălcarea prevederilor din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, din motive neimputabile A.A.A.S., dar creează încălcarea angajamentelor asumate față de Comisia Europeană, în sensul că procesul de restructurare monitorizat trimestrial de Direcția Generală Concurență, ca urmare a prevederilor din Decizia de recuperare a ajutorului de stat, acordat ilegal, la privatizarea Societății Comerciale Automobile Craiova — S.A. nr. C47/2007 — Privatizarea Automobile Craiova, nu se finalizează în termenul asumat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2012,

pentru a nu deschide posibilitatea declanșării unei noi proceduri de încălcare a prevederilor acquis-ului comunitar, datorită imposibilității transmiterii din partea României a ultimului raport de monitorizare asupra îndeplinirii măsurilor de restructurare prevăzută în contractul de privatizare, generată de neaprobarea de către Consiliul de Supraveghere și Îndrumare a activității A.A.A.S. a costurilor de restructurare, și

având în vedere termenul de 30 de zile, care se împlinește pe 6 februarie 2013, până la care este imposibil de finalizat întregul procedeu,

în considerarea faptului că aspectele mai sus menționate constituie o situație extraordinară a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunându-se adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență pentru asigurarea îndeplinirii obiectivelor din contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni și a responsabilităților stabilite de Comisia Europeană,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) Prin derogare de la prevederile art. 49 alin. (132) și (138) din Legea nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, cu modificările și completările ulterioare, ordonatorii de credite ai bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale și ai instituțiilor publice de subordonare locală, care înregistrează arierate la data de 31 ianuarie 2013, au obligația diminuării volumului acestora cu cel puțin 85%, până la data de 31 martie 2013. Nu se iau în considerare arieratele aflate în litigiu.

(2) În cazul nerespectării prevederilor alin. (1) de către ordonatorii de credite ai bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale, directorii direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București sistează alimentarea, atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale.

(3) La cererea ordonatorilor principali de credite prin care se angajează să achite arierate și în care se menționează beneficiarii sumelor și detaliile privind plata, directorii direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București

alimentează conturile acestora atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale până la nivelul sumelor solicitate pentru plata arieratelor.

(4) În termen de două zile lucrătoare de la data alocării sumelor, ordonatorii principali de credite prezintă unităților teritoriale ale Trezoreriei Statului documentele de plată prin care achită arieratele, potrivit celor menționate în cerere.

(5) În cazul în care ordonatorii de credite nu prezintă documentele de plată în termenul prevăzută la alin. (4) sau în cazul în care acestea nu sunt întocmite potrivit destinației prevăzute la alin. (3), unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să retragă din conturile bugetelor locale sumele aferente cotelor defalcate din impozitul pe venit, precum și sumele defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, care au fost alocate pe baza cererii, corespunzătoare documentelor de plată neprezentate sau întocmite eronat. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să comunice de îndată ordonatorilor principali de credite sumele care au fost retrase și motivele pentru care au fost retrase.

(6) Alimentarea cu cote defalcate din impozitul pe venit și sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, prevăzută la alin. (2), se reia la data respectării prevederilor alin. (1).

(7) În cazul nerespectării prevederilor alin. (1) de către ordonatorii de credite ai instituțiilor publice de subordonare locală finanțate integral din venituri proprii, unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să nu opereze plăți din conturile acestor instituții, cu excepția plăților pentru achitarea drepturilor salariale și a contribuțiilor aferente acestora, pentru achitarea cheltuielilor cu hrana persoanelor din instituțiile de sănătate, respectiv pentru stingerea arieratelor.

(8) Pentru arieratele înregistrate începând cu luna aprilie, ordonatorilor de credite ai bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale și ai instituțiilor publice de subordonare locală, care au respectat prevederile alin. (1), li se aplică prevederile art. 49 alin. (13²)—(13¹⁰) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, până la achitarea integrală a arieratelor.

(9) Ordonatorilor de credite ai bugetelor locale ale unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale și ai instituțiilor publice de subordonare locală, care nu au respectat prevederile alin. (1), li se aplică în continuare aceste prevederi, precum și prevederile art. 49 alin. (13²) și (13⁸) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, până la achitarea integrală a arieratelor.

Art. 2. — (1) Prin excepție de la prevederile art. 61 alin. (1) și art. 63 alin. (4¹) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare, unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale pot solicita de la Ministerul Finanțelor Publice, până la data de 29 martie 2013, contractarea de împrumuturi din vărsăminte din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, cu termen de rambursare de maximum 5 ani, în limita sumei totale de 800.000 mii lei, prevăzută la art. 1 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 1.182/2012 privind aprobarea limitelor anuale, aferente anilor 2013, 2014 și 2015, pentru finanțările rambursabile care pot fi contractate și pentru tragerile din finanțările rambursabile contractate sau care urmează a fi contractate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale, cu completările ulterioare.

(2) Împrumuturile prevăzute la alin. (1) se acordă cu o rată a dobânzii situată la nivelul ratei dobânzii de politică monetară practicate de Banca Națională a României, în vigoare la data acordării împrumutului.

(3) În înțelesul prezentei ordonanțe de urgență, arieratele înregistrate în contabilitatea instituțiilor publice finanțate parțial din bugetul local și a spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale sunt numai arieratele aferente cheltuielilor care pot fi finanțate din bugetele locale.

(4) Sumele acordate cu titlu de împrumut din vărsămintele din privatizare se utilizează exclusiv pentru achitarea arieratelor înregistrate, la data depunerii cererii pentru autorizarea contractării împrumutului, față de furnizorii de bunuri, servicii și lucrări, în contabilitatea:

a) unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale și a instituțiilor publice finanțate integral din bugetul local;

b) instituțiilor publice finanțate din venituri proprii și subvenții din bugetul local, în limita sumelor datorate de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale;

c) spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale, în limita cheltuielilor pe care unitatea/Subdiviziunea administrativ-teritorială le poate finanța. Unitățile/Subdiviziunile administrativ-teritoriale, prin derogare de la prevederile art. 190⁶ din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, pot aloca sume din împrumuturile contractate pentru plata arieratelor spitalelor publice, cu excepția celor provenite din

cheltuieli ce se finanțează din bugetul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și din bugetele programelor naționale de sănătate.

Art. 3. — (1) Rambursarea împrumutului se efectuează în tranșe lunare egale, începând cu luna următoare acordării acestuia. Dobânda aferentă reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului, se calculează prin aplicarea ratei dobânzii prevăzute la art. 2 alin. (2) la soldul împrumutului, începând cu luna acordării împrumutului, și se plătește lunar.

(2) Pentru neplata la termen a ratelor scadente și a dobânzilor de plătit la împrumutul acordat se calculează o dobândă de întârziere, la nivelul dobânzii prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe zi de întârziere, până la data stingerii obligației. Dobânda de întârziere reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului.

(3) Unitatea/Subdiviziunea administrativ-teritorială restituie împrumutul și dobânzile aferente în contul distinct deschis la Trezoreria Operativă Centrală, codificat cu codul de identificare fiscală al acesteia. În termen de 3 zile lucrătoare de la alimentarea acestui cont, obligațiile de plată se sting în următoarea ordine: dobânzile de întârziere, dobânzile și ratele de capital.

(4) În cazul nerespectării prevederilor alin. (1), directorii direcțiilor generale ale finanțelor publice județene, respectiv Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București sistează alimentarea atât cu cote defalcate din impozitul pe venit, cât și cu sume defalcate din unele venituri ale bugetului de stat pentru echilibrarea bugetelor locale, alocarea acestora urmând a se efectua potrivit prevederilor art. 1 alin. (2)—(6).

Art. 4. — (1) Unitățile/Subdiviziunile administrativ-teritoriale pot contracta împrumuturile prevăzute la art. 2 numai cu avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, prevăzută la art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare. Limita de îndatorare pentru aceste împrumuturi este de maximum 70%, calculată conform prevederilor art. 63 alin. (4) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Documentele în baza cărora se obține avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale sunt următoarele:

a) hotărârea autorității deliberative prin care se aprobă contractarea împrumutului;

b) cererea pentru autorizarea contractării împrumutului, semnată de către ordonatorul principal de credite, în care se menționează beneficiarii sumelor și detaliile privind plata;

c) situația arieratelor înregistrate la data depunerii cererii;

d) calculul gradului de îndatorare a bugetului local al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale în vederea determinării valorii împrumutului de către Comisia de autorizare a împrumuturilor locale;

e) serviciul datoriei publice locale existente, pe perioada împrumutului pentru care se solicită autorizarea;

f) declarația pe propria răspundere a ordonatorului principal de credite privind situația finanțărilor rambursabile contractate și/sau garantate de unitatea/subdiviziunea administrativ-teritorială, aflate în derulare.

(3) Documentele prevăzute la alin. (2) se depun la direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, care le verifică și le vizează. Documentația vizată de acestea se transmite Ministerului Finanțelor Publice.

(4) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la obținerea avizului Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, Ministerul Finanțelor Publice transmite unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale convenția de împrumut în vederea semnării.

(5) În termen de maximum două zile lucrătoare de la primirea convenției, transmisă în format electronic de către Ministerul Finanțelor Publice, unitățile/subdiviziunile administrativ teritoriale au obligația de a o retransmite semnată, scanată, în format electronic, către Ministerul Finanțelor Publice pentru efectuarea demersurilor privind punerea în aplicare și efectuarea plății. În același termen, două exemplare originale ale convenției, semnate, se depun la direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București, în vederea transmiterii la Ministerul Finanțelor Publice, în regim de urgență. Ministerul Finanțelor Publice virează suma aprobată într-un cont distinct de disponibil, deschis pe numele unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, la unitatea Trezoreriei Statului unde aceasta este arondată, menționat în convenția de împrumut, în termen de 3 zile lucrătoare de la data semnării convenției de împrumut de ambele părți.

(6) Împrumuturile acordate conform art. 2 alin. (4) nu intră sub incidența prevederilor art. 1 alin. (2) și art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.182/2012, cu completările ulterioare.

Art. 5. — (1) Unitățile/Subdiviziunile administrativ-teritoriale care beneficiază de împrumuturi contractate în condițiile art. 2 achită arieratele proprii și ale instituțiilor publice finanțate integral din bugetul local, în termen de 3 zile lucrătoare de la alimentarea conturilor de disponibil, în baza bugetului împrumuturilor interne, aprobat de autoritățile deliberative, prin derogare de la prevederile art. 39 alin. (6) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare. În cadrul aceluiași termen, unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale virează sumele din împrumut contractate pentru achitarea arieratelor instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (4) lit. b) și c) în conturi distincte de disponibilități deschise pe numele acestora la Trezoreria Statului. Virarea sumelor în conturile instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (4) lit. b) și c) se efectuează de către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale numai cu condiția prezentării de către acestea a ordinelor de plată prin care își achită arieratele pentru care au fost solicitate împrumuturile.

(2) În cazul instituțiilor publice finanțate din venituri proprii și subvenții din bugetul local, precum și al spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale, până la aprobarea bugetelor acestora, plata arieratelor se realizează în limita sumelor transferate de această destinație din bugetul împrumuturilor aprobat de autoritățile deliberative. La întocmirea bugetelor instituțiilor publice finanțate din venituri proprii și subvenții din bugetul local, precum și ale spitalelor publice din rețeaua autorităților administrației publice locale, ordonatorii de credite au obligația să își prevadă și să își aprobe în buget sumele primite și utilizate pentru plata arieratelor.

(3) Ordonatorii principali de credite și autoritățile deliberative au obligația ca la elaborarea și aprobarea bugetelor locale să prevadă plata serviciului datoriei publice locale aferent împrumuturilor acordate de Ministerul Finanțelor Publice.

(4) În cazul în care ordonatorii de credite ai bugetelor locale nu prezintă documentele de plată în termenul prevăzut la alin. (1) sau în cazul în care acestea nu sunt întocmite potrivit destinației și pentru beneficiarii prevăzuți în cererea pentru autorizarea contractării împrumutului, unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să retragă din conturile în care a fost virată contravaloarea împrumutului suma corespunzătoare documentelor de plată neprezentate sau întocmite eronat.

(5) Suma retrasă conform alin. (4) se restituie în contul Ministerului Finanțelor Publice din care aceasta a fost virată. Unitățile teritoriale ale Trezoreriei Statului au obligația să comunice, de îndată, ordonatorilor principali de credite sumele care au fost retrase și motivele pentru care au fost retrase.

Art. 6. — (1) Solicitățile unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale pentru contractarea de finanțări rambursabile pentru investiții publice de interes local depuse până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se analizează de Comisia de autorizare a împrumuturilor locale, începând cu data de 15 aprilie 2013, conform prevederilor legale în vigoare la data depunerii cererii și cu încadrarea în limita de contractare rămasă neutilizată.

(2) Solicitățile unităților/subdiviziunilor administrativ-teritoriale pentru contractarea de finanțări rambursabile pentru investiții publice de interes local depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență se analizează de Comisia de autorizare a împrumuturilor locale, începând cu data de 15 aprilie 2013, în condițiile alin. (5)—(7) și cu încadrarea în limita de contractare rămasă neutilizată.

(3) Suma rămasă neutilizată din limita prevăzută la art. 2 alin. (1) se repartizează pe categorii de unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale proporțional cu limitele prevăzute la art. 1 alin. (2) și art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.182/2012, cu completările ulterioare.

(4) Finanțările rambursabile contractate pentru refinanțarea datoriei publice locale, precum și cele pentru asigurarea prefinanțării și/sau cofinanțării proiectelor care beneficiază de fonduri externe nerambursabile de preaderare și postaderare de la Uniunea Europeană sunt exceptate de la prevederile alin. (1) și (2).

(5) Finanțările rambursabile ce urmează a se contracta de către unitățile/subdiviziunile administrativ-teritoriale potrivit alin. (2) vor avea ca obiect finanțarea cu prioritate a investițiilor publice de interes local din următoarele domenii:

- a) alimentare cu apă, canalizare și epurarea apelor uzate;
- b) infrastructură rutieră;
- c) infrastructură în unități școlare din învățământul preșcolar și preuniversitar;
- d) infrastructură în unități sanitare.

(6) Unitățile/Subdiviziunile administrativ-teritoriale pot contracta împrumuturile prevăzute la alin. (1) și (2) numai cu avizul Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, prevăzută la art. 61 alin. (3) din Legea nr. 273/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(7) La documentația pentru obținerea avizului Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, prevăzută de Hotărârea Guvernului nr. 9/2007 privind constituirea, componența și funcționarea Comisiei de autorizare a împrumuturilor locale, cu modificările și completările ulterioare, pentru soluționarea cererilor prevăzute la alin. (2), se anexează avizul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, din care să rezulte valoarea aferentă fiecărui proiect de investiții eligibil a fi finanțat din împrumut.

(8) În aplicarea alin. (5)—(7) se emit norme metodologice aprobate prin ordin al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice, în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 7. — (1) La solicitarea Companiei Naționale UNIFARM — S.A., Ministerul Finanțelor Publice acordă un împrumut în limita sumei de 3.600 mii lei, cu scadența la data de 18 decembrie 2013, din vărsăminte din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) va fi utilizată pentru achiziția de medicamente necesare în efectuarea tratamentului bolnavilor cuprinși în programele naționale de oncologie, oncohematologie, TBC, HIV/SIDA și medicamente pentru transplant, astfel cum aceste programe sunt aprobate în conformitate cu art. 48 din Legea nr. 95/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Suma acordată potrivit alin. (1) și neutilizată până la data de 28 iunie 2013 se restituie în maximum o zi lucrătoare de la

această dată de către Compania Națională UNIFARM — S.A. în contul curent general al Trezoreriei Statului.

(4) În termen de maximum 3 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Ministerul Finanțelor Publice încheie o convenție cu Compania Națională UNIFARM — S.A., în care vor fi precizate drepturile și obligațiile părților, precum și termenii și condițiile de derulare a împrumutului.

(5) După semnarea convenției, Ministerul Finanțelor Publice virează suma prevăzută la alin. (1) în contul deschis pe numele Companiei Naționale UNIFARM — S.A., menționat în convenție.

(6) Împrumutul prevăzut la alin. (1) se acordă cu o dobândă situată la nivelul pieței, respectiv rata dobânzii de politică monetară practică de Banca Națională a României în vigoare la data acordării împrumutului, la care se adaugă 4 (patru) puncte procentuale, și se rambursează integral la termenul prevăzut la alin. (1), cu posibilitatea rambursării anticipate, pe măsura constituirii veniturilor, dar nu mai târziu de 18 decembrie 2013.

(7) Dobânda reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului, se calculează prin aplicarea ratei dobânzii prevăzute la alin. (6) la soldul împrumutului și se plătește lunar, începând cu luna acordării împrumutului.

(8) Pentru neplata la termen a dobânzilor de plătit la împrumutul acordat se calculează o dobândă de întârziere, la nivelul dobânzii prevăzute în Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe zi de întârziere, până la data stingerii obligației. Dobânda de întârziere reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului.

(9) Compania Națională UNIFARM — S.A. restituie împrumutul și dobânzile aferente, din veniturile proprii și sume legal constituite, în contul distinct deschis la Trezoreria Operativă Centrală, codificat cu codul de identificare fiscală al acesteia. În termen de 3 zile lucrătoare de la alimentarea acestui cont, obligațiile de plată se sting în următoarea ordine: dobânzile de întârziere, dobânzile și ratele de capital.

(10) În situația în care Ministerul Finanțelor Publice nu recuperează sumele, creanțele rezultate din gestionarea împrumutului se urmăresc și se execută în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea creanțelor fiscale și se

recuperează conform legislației în vigoare privind colectarea creanțelor fiscale de către organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal împrumutatul, în baza înscrisurilor întocmite de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin care se individualizează la data scadenței sumele de recuperat și care constituie titluri executorii. În cazul în care instanțele judecătorești s-au pronunțat asupra acestor sume, executarea silită se efectuează în temeiul hotărârii judecătorești definitive și irevocabile care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

Art. 8. — Sumele prevăzute la art. 2, 6 și 7 au destinație specială în condițiile prevederilor art. 452 alin. 2 lit. a) din Codul de procedură civilă și se utilizează numai potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 9. — Alineatul (3) al articolului IX din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 68/2012 pentru modificarea și completarea unor acte normative și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 19 noiembrie 2012, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Suma prevăzută la alin. (2) lit. a) se virează în termen de 5 zile de la semnarea actului adițional la contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni încheiat între Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, în calitate de vânzător, și «Ford Motor Company», în calitate de cumpărător, iar suma prevăzută la alin. (2) lit. b) se virează după certificarea costurilor totale ale restructurării și aprobarea de către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului, conform prevederilor contractului de vânzare-cumpărare de acțiuni, în termen de 180 de zile de la data preluării de către Autoritatea pentru Administrarea Activelor Statului a pachetului de acțiuni la noua societate. Termenii «lichiditatea netă disponibilă», «rezerva de restructurare», «procesul de restructurare» și «noua societate» vor avea înțelesul stabilit prin contractul de vânzare-cumpărare de acțiuni.»

Art. 10. — În aplicarea prevederilor art. 2—5, Ministerul Finanțelor Publice va elabora norme metodologice de aplicare, aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice și al ministrului delegat pentru buget, în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor publice,

Daniel Chițoiu

Viceprim-ministru,

ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,

Nicolae-Liviu Dragnea

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul sănătății,

Gheorghe-Eugen Nicolăescu

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010
privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea
unor acte normative conexe

Având în vedere că, potrivit art. 81 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, astfel cum a fost modificat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 44/2012, noul Cod de procedură civilă urmează să intre în vigoare la data de 1 februarie 2013,

dat fiind că prin Legea privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă sunt promovate o serie de soluții legislative vizând, în principal, pregătirea punerii în aplicare a noului Cod de procedură civilă,

având în vedere că prin Planul de măsuri elaborat de Ministerul Justiției și adoptat de Guvern prin Memorandumul cu tema „Pregătirea sistemului judiciar pentru intrarea în vigoare a noilor Coduri. Evaluarea situației actuale. Plan de măsuri” s-a propus etapizarea, pe o perioadă de 3 ani, a măsurilor generate de cheltuielile de personal, infrastructură fizică și tehnologia informației, bunuri și servicii, complementar soluțiilor legislative ce fac obiectul legii mai sus menționate care vizează, în principal, prorogarea aplicării, pentru aceeași perioadă, a punerii în aplicare a unor dispoziții ale noului Cod de procedură civilă, cum sunt cele privitoare la cercetarea procesului și, după caz, dezbateră fondului în camera de consiliu,

ținând seama de faptul că este imperios necesar ca măsurile legislative ce fac obiectul Legii privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă să intre în vigoare concomitent cu dispozițiile noului Cod de procedură civilă, pentru a se evita dificultățile rezultate din succesiunea într-un interval scurt de timp a două reglementări de procedură civilă, conținând norme de competență, de procedură propriu-zisă și cu privire la căile de atac, generând un regim procedural neunitar pentru dosarele care se vor înregistra începând cu data de 1 februarie 2013,

întrucât neadoptarea, până la data de 1 februarie 2013, a măsurilor ce fac obiectul prezentului act normativ ar avea drept consecință intrarea în vigoare, la această dată, a unor dispoziții din noul Cod de procedură civilă pentru a căror punere în aplicare nu au fost luate măsurile de ordin legislativ și logistic necesare,

ținând seama de faptul că neadoptarea măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență până la data de 1 februarie 2013 ar putea genera blocaje la nivelul instanțelor, cu consecințe grave de ordin procedural în activitatea de judecată, care ar putea conduce la afectarea dreptului de acces la justiție și a dreptului la un proces echitabil, în termen rezonabil,

în considerarea faptului că prin Decizia Curții Constituționale nr. 967 din 20 noiembrie 2012 s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 1 pct. 1¹ și ale art. 299 alin. 1¹ din Codul de procedură civilă în vigoare, iar Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu completările ulterioare, consacră, la art. 94 pct. 2, o soluție legislativă similară, fiind necesară abrogarea acestor dispoziții,

ținând seama că este imperios necesară corelarea datei de intrare în vigoare a dispozițiilor art. 60¹ alin. (1) lit. a)–f) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, cu data intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, respectiv a art. 60¹ alin. (1) lit. g) cu data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală,

luând în considerare faptul că amânarea aplicării unor dispoziții introduse în legi speciale prin Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă nu ar trebuie să fie de natură a afecta concepția generală a noii reglementări procesual-civile în materia căilor de atac,

având în vedere că, pentru neparticiparea la ședința de informare asupra beneficiilor medierii, noul Cod de procedură civilă prevede sancțiunea amenzii judiciare, impunându-se amânarea prevederilor referitoare la sancțiunea inadmisibilității cererii de chemare în judecată, introdusă prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, pentru o perioadă necesară evaluării eficacității noii sancțiuni, raportat la finalitatea urmărită, și anume popularizarea și încurajarea recurgerii la procedura medierii,

luând în considerare necesitatea efectuării unui studiu de impact și organizării unei dezbateri publice extinse asupra normelor privind clauzele abuzive din contractele încheiate între profesioniști și consumatori,

având în vedere că aspectele mai sus menționate vizează un interes public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată, impunând adoptarea de măsuri imediate pe calea ordonanței de urgență.

În temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 81 va avea următorul cuprins:

„Art. 81. — Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 545 din 3 august 2012, cu completările ulterioare, intră în vigoare la data de 15 februarie 2013.”

2. Articolul 82 va avea următorul cuprins:

„Art. 82. — Prezenta lege intră în vigoare la data prevăzută la art. 81, cu excepția dispozițiilor art. 80, care intră în vigoare la 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al

României, Partea I, și a dispozițiilor art. 38 pct. 1 și 2, care intră în vigoare la data de 1 iulie 2013.”

Art. II. — După alineatul (2) al articolului 13 din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 18 aprilie 2008, cu modificările ulterioare, se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Hotărârea instanței este supusă numai apelului.”

Art. III. — Prevederile art. 13 alin. (3) din Legea nr. 193/2000 privind clauzele abuzive din contractele încheiate între comercianți și consumatori, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în procesele începute în perioada 15 februarie 2013—30 iunie 2013.

Art. IV. — Articolul 1 punctul 1¹ și articolul 299 alineatul 11 din Codul de procedură civilă, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 24 februarie 1948, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. V. — La articolul 94 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu completările ulterioare, punctul 2 se abrogă.

Art. VI. — Dispozițiile alineatului (12) al articolului 2 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 441 din 22 mai 2006, cu modificările și completările ulterioare, intră în vigoare la 1 august 2013.

Art. VII. — Articolul III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 90/2012 pentru modificarea și completarea Legii

nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, precum și pentru modificarea art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 878 din 21 decembrie 2012, se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Art. III.** — Dispozițiile art. 2 alin. (12) din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la sancțiunea inadmisibilității cererii de chemare în judecată, se aplică numai proceselor începute după data de 1 august 2013.”

Art. VIII. — Termenul prevăzut la art. II din Legea nr. 115/2012 pentru modificarea și completarea Legii nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 462 din 9 iulie 2012, referitor la intrarea în vigoare a dispozițiilor art. 60¹ din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, cu modificările și completările ulterioare, se prorogă după cum urmează:

a) până la intrarea în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 545 din 3 august 2012, cu completările ulterioare, în ceea ce privește dispozițiile alin. (1) lit. a)—f);

b) până la intrarea în vigoare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 486 din 15 iulie 2010, în ceea ce privește dispozițiile alin. (1) lit. g).

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Mona-Maria Pivniceru

București, 30 ianuarie 2013.

Nr. 4.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 603295